

256

USTAWA

z dnia 18 marca 1999 r.

o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115 oraz z 1999 r. Nr 28, poz. 255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 70a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kolumnę transportu sanitarnego tworzy, przekształca i likwiduje organ założycielski, którym jest sejmik województwa.”;

2) art. 70b otrzymuje brzmienie:

„Art. 70b. 1. Kolumny transportu sanitarnego są jednostkami organizacyjnymi posiadającymi osobowość prawną, pokrywającymi z posiadanych środków i uzyskiwanych przychodów koszty działalności i zobowiązania.

2. Centralny Zespół Lotnictwa Sanitarnego jest jednostką budżetową finansowaną z budżetu państwa.

3. Kolumna transportu sanitarnego podlega wpisowi do rejestru kolumn transportu sanitarnego prowadzonego przez sąd rejestrowy i uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisu do tego rejestru.

4. Do gospodarki finansowej kolumn transportu sanitarnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 53, 53a, 56—59, 60 ust. 1, 2 i 4—6 oraz art. 61.

5. W przypadku braku możliwości pokrycia ujemnego wyniku finansowego

w działalności kolumny transportu sanitarnego, organ założycielski może podjąć uchwałę o zmianie formy gospodarki finansowej w zakład budżetowy lub jednostkę budżetową albo podjąć uchwałę o jej likwidacji, z zastrzeżeniem art. 60 ust. 2.”;

3) w art. 70d w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w ust. 2 i 4 oraz w ust. 6 w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „pkt 3”;

4) w art. 70e wyrazy „jednostkach, o których mowa w art. 70a ust. 3” zastępuje się wyrazami „kolumnach transportu sanitarnego”;

5) w art. 70h w ust. 2 i 3 wyrazy „70b ust. 2” zastępuje się wyrazami „70b ust. 3”.

Art. 2. Kolumny transportu sanitarnego przejęte przez samorząd województwa na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 i Nr 162, poz. 1126) stają się kolumnami transportu sanitarnego w rozumieniu ustawy wymienionej w art. 1 z chwilą wpisu do rejestru kolumn transportu sanitarnego. Do tego czasu działają w dotychczasowej formie jednostki budżetowej albo zakładu budżetowego. Wniosek o rejestrację powinien być złożony nie później niż w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

257

USTAWA

z dnia 18 marca 1999 r.

o zmianie ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. Nr 87, poz. 395 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1118) w art. 4:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty i dowody potwierdzające rodzaj represji i okres jej trwania oraz szczegółowy tryb postępowania

w sprawie składania i rozpatrywania wniosków, o których mowa w ust. 1.”;

2) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Wnioski, o których mowa w ust. 1, zainteresowane osoby mogą składać do Kierownika Urzędu do dnia 31 grudnia 1999 r.

6. W stosunku do osób, które uzyskały stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po dniu 30 września 1999 r., nie stosuje się przepisu ust. 5.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

258

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 marca 1999 r.

w sprawie zbywania niektórych ruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub podlegających sprzedaży przez organy administracji rządowej na podstawie przepisów szczególnych.

Na podstawie art. 174 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1126) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1126), zwanej dalej „ustawą”, mają zastosowanie w całości do ruchomości, które stały się własnością Skarbu Państwa na podstawie:

- 1) orzeczenia przepadku rzeczy, wydanego w postępowaniu karnym, karnym skarbowym, administracyjnym, cywilnym oraz w sprawach o wykroczenia,
- 2) przepisów o rzeczach znalezionych oraz likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy,
- 3) darowizny lub objęcia w posiadanie rzeczy niczyjej,
- 4) przepisów o spadkach,

o ile dalsze przepisy nie stanowią inaczej.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, stosuje się również do ruchomości nie stanowiących własności Skarbu Państwa, jeżeli podlegają likwidacji na podstawie:

- 1) przepisów prawa karnego lub celnego,
- 2) przepisów o rzeczach znalezionych oraz o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) rzeczy znalezionych w urządzeniach i w środkach transportu publicznego,
- 2) przedmiotów stanowiących sprzęt i ekwipunek wojskowy oraz sprzęt i ekwipunek policyjny,
- 3) przedmiotów, których posiadanie wymaga szczególnego zezwolenia organów administracji państwowej,

4) ryb i sprzętu rybackiego, podlegających przepadkowi na podstawie przepisów o rybołówstwie morskim.

§ 3. Przedmiotami wartościowymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są: złoto i monety złote, platyna, srebro i monety srebrne, wyroby użytkowe ze złota, platyny lub srebra, kamienie szlachetne i półszlachetne, perły naturalne i hodowlane, korale, bursztyny, zagraniczne i krajowe środki płatnicze, zagraniczne i krajowe papiery wartościowe oraz inne przedmioty, jeżeli stanowią dobra kultury w rozumieniu odrębnych przepisów.

§ 4. 1. Organem właściwym w zakresie sprawowania dozoru, szacowania i zbywania ruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa jest urząd skarbowy, zwany dalej „organem likwidacyjnym”, o ile z przepisów rozporządzenia nie wynika właściwość innego organu.

2. W przypadku rzeczy znalezionych organem właściwym do ich przechowywania jest starosta powiatu, zwany dalej „organem przechowującym”.

§ 5. 1. Ruchomości wymienione w § 1, z zastrzeżeniem ust. 2, organ likwidacyjny lub organ przechowujący może oddać pod dozór innej osobie lub instytucji, jeżeli przez to ruchomości nie stracą na wartości lub nie zachodzi niebezpieczeństwo ich uszkodzenia, zniszczenia lub utraty, a także w celu lepszego zabezpieczenia ruchomości. Pozostawienie rzeczy stanowiącej własność Skarbu Państwa pod dozorem poprzedniego właściciela lub członka jego rodziny jest dopuszczalne tylko w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach.

2. Dobra kultury, o których mowa w § 3, mogą być oddane pod dozór wyłącznie państwowemu muzeum lub innej państwowej instytucji kultury.

§ 6. 1. Oszacowania ruchomości, innych niż wymienione w art. 99 § 2 lub 3 ustawy, dokonuje organ likwidacyjny we własnym zakresie.

2. Można zaniechać oszacowania ruchomości, które przed przejściem na własność Skarbu Państwa zostały oszacowane przez organ likwidacyjny lub biegle-